

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา
เรื่องพุทธประวัติน่ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนคลองบางกระทึก จังหวัดนครปฐม

The Development of Learning Management Plan using the CIPPA Model
on the Topic of Buddhist history for 2nd-Grade Students
at Klung Bangkrathuek School,
Nakhon Pathom Province

¹ณัฐพร อินทร์เอ้ย, ²พระมหาสามารถ ฐานิสโร

¹Natthaporn In-oei, ²Phramaha Samart Artkhonghan

^{1,2}สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

^{1,2}Program in Teaching Social Student, Faculty of Education,
Mahamakut Buddhist University

²Corresponding author, e-mail: pm.samart1@hotmail.com

Received: June 30, 2024; Revised: August 04, 2024; Accepted: August 07, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่องพุทธประวัติน่ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองบางกระทึก จังหวัดนครปฐม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่องพุทธประวัติน่ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองบางกระทึก จังหวัดนครปฐมกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนคลองบางกระทึก อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวนนักเรียน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรื่องพุทธประวัติน่ารู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) จำนวน 1 แผนการเรียนรู้ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตการณ์จัดการเรียนการสอน แบบบันทึก การใช้แผนการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบฝึกหัด 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ได้แก่ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลจากการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 พบว่า คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.30 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 94.74 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นอย่างมีระบบ

แบบแผน และผลการเปรียบเทียบของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 75.30 คะแนน และค่า S.D เท่ากับ 2.33 หลังจากได้รับการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 94.74 คะแนน และค่า S.D เท่ากับ 1.59 และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่า t ที่ระดับ 9.98 ปรากฏว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: วิชาพระพุทธ, โมเดลชิปปา, แผนการจัดการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop a learning management plan using the CIPPA Model (Constructivist, Integrative, Problem-based, Participatory, and Adaptive) focusing on the subject of Buddhist History for Grade 2 students at Klong Bang Krathuek School, Nakhon Pathom Province, to meet the standard criteria of 80/80, and 2) to compare the learning outcomes before and after applying the CIPPA Model in teaching Buddhist History to these students. The target group for this research consisted of 20 Grade 2 students from one classroom at Klong Bang Krathuek School, Sam Phran District, Nakhon Pathom Province, during the first semester of the academic year 2023. The research tools were divided into three categories: 1) experimental tools, including a learner-centered lesson plan on Buddhist History using the CIPPA Model; 2) tools for reflecting on the implementation, including observation records of the teaching process, learning plan usage records, student interviews, and exercises; and 3) tools for evaluating the effectiveness of the teaching model, including an achievement test.

The research results indicated that the efficiency of the pre-test and post-test scores met the standard criteria of 80/80. The average score of the ongoing learning activities was 75.30%, suggesting that the process efficiency was higher than the standard. The average post-test score was 94.74%, also indicating higher efficiency than the set standard. This shows that the skills exercises developed by the researcher were effective enough to be used in teaching. This could be attributed to the systematic creation of the learning management plan by the researcher. Moreover, when comparing the pre-test and post-test scores of the Grade 2 students, the pre-test average score was 75.30 with an S.D. of 2.33, while the post-test average score was 94.74 with an S.D. of 1.59. The comparison revealed a t -value of 9.98, indicating that the post-test scores were significantly higher than the pre-test scores at a significance level of 0.00, consistent with the initial hypothesis.

Keywords: Buddhist studies, CIPPA model, learning management plan.

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ครูเป็นผู้มีบทบาท

สำคัญในการจัดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวความคิดของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

ครูต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรม การทำงานและบทบาทจากผู้สอน ผู้ชี้นำผู้ถ่ายทอด เป็นผู้นำการเรียนรู้สนับสนุนให้ ผู้เรียนลงมือเรียนรู้ ค้นพบความรู้ จากการปฏิบัติของตนเอง จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) นอกจากนี้ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การประยุกต์ความรู้มาแก้ไขปัญหาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำ ได้คิดเป็นรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้องเรียนทั้งนี้ เพราะกลุ่มสาระการเรียนรู้เห็นว่าด้วยการอยู่ร่วมกันบนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเชื่อมโยงเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายการปรับตัวเองกับบริบทสภาพแวดล้อม ทำให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบมี ความสามารถทางสังคม มีความรู้ ทักษะคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมองค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นั้นประกอบด้วย 1) ความรู้ ความจำอัน ได้แก่ ความรู้ด้านเนื้อหา 2) การนำไปใช้ ได้แก่ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้รวมเรียกว่าทักษะทางสังคม 3) การสร้าง ทศนคติคุณค่า คุณธรรมค่านิยมที่พึงมาให้และผู้เรียนได้จากการปฏิบัติตนของนักเรียนและการควบคุมจากสถาบันต่างๆ ของสังคมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาที่สำคัญ (ลัดดา ศิลาโนย, 2558)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่บรรจุไว้ในหลักสูตร สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้เรียนทุกคนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้องเรียนทั้งนี้ เพราะกลุ่มสาระการเรียนรู้เห็นว่าด้วยการอยู่ร่วมกันบนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเชื่อมโยงเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างหลากหลายการปรับตัวเองกับบริบทสภาพแวดล้อม ทำให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบมี ความสามารถทางสังคม มีความรู้ ทักษะคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมองค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นั้นประกอบด้วย 1) ความรู้ ความจำ อันได้แก่ความรู้ด้านเนื้อหา 2) การนำไปใช้ ได้แก่ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้รวมเรียกว่าทักษะทางสังคม 3) การสร้าง ทศนคติคุณค่า คุณธรรมค่านิยมที่พึงมาให้และผู้เรียนได้จากการปฏิบัติตนของนักเรียนและการควบคุมจากสถาบันต่างๆ ของสังคมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาที่สำคัญ (ลัดดา ศิลาโนย, 2558)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง พุทธประวัติน่ารู้ การวิจัยเชิงปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนมีการวางแผนการปฏิบัติการสังเกตการณ์ และสะท้อนผลการปฏิบัติผู้วิจัย และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการสังเกตและวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติทำให้ทราบข้อบกพร่องมีการปรับปรุง และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลาที่ทำการวิจัยก่อให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพการจัดการเรียนการสอนแบบใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่องพุทธประวัติหน้ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองบางกระทึก จังหวัดนครปฐม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่องพุทธประวัติหน้ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองบางกระทึก จังหวัดนครปฐม

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หลังการเรียนสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่องพุทธประวัติหน้ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองบางกระทึก จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พุทธประวัติหน้ารู้

1.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธประวัติหน้ารู้ จำนวน 20 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 จัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พุทธประวัติหน้ารู้

1.3 ทดสอบระหว่างเรียนและเก็บคะแนนระหว่างเรียน

1.4 ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมกับก่อนเรียน

1.5 บันทึกและรวบรวมคะแนนของนักเรียนทั้งหมด แล้วนำผลแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ไปวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินผลโดยวิธีการทางสถิติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนผู้เรียน 20 คน

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนพัฒนาการจัดการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่อง พุทธประวัติหน้ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2

2.1 ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาและรู้วิธีการสอน

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมาตรฐานและตัวชี้วัด ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาโครงสร้างรายวิชา พระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ศึกษาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ วิธีวัดและประเมินผลแนวทางการสอน

2.3 ดำเนินการศึกษากิจการพัฒนามาตรฐานการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ จำนวน 8 ชั่วโมง

2.4 นำร่างแบบชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ ให้ครอบคลุมประเด็นของกิจกรรมตามนิยามศัพท์เฉพาะ พร้อมทั้งตรวจภาษาที่ใช้

2.5 นำร่างข้อคำถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปคำนวณหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งพิจารณาค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้น

2.6 นำข้อเสนอแนะต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องในแต่ละกิจกรรม ตลอดจนการวัดและประเมินผล และนำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อประเมินโดยใช้เกณฑ์ประเมินของ (วัฒนาพร ระเบียบทุกซ์, 2545) ใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป โดยกำหนดระดับการประเมินความเหมาะสมเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับการประเมิน
4.51 – 5.00	ระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	ระดับมาก
2.51 – 3.50	ระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	ระดับน้อย
1.00 – 1.50	ระดับน้อยที่สุด

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พุทธประวัติหน้ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องเพื่อนำแบบกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บ ดังนี้

3.1. ปฐมนิเทศนักเรียน จากแผนการปฐมนิเทศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจใน รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model)

3.2 ดำเนินการทดลองตามแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองจนครบ 4 แผนการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง

3.3 ผู้วิจัยร่วมกับเพื่อนครูอีก 3 คน เก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกแผนการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบบันทึกการสังเกตการณ์จัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบบันทึกการใช้แผนการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์นักเรียน แบบฝึกหัดผลงานนักเรียนจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อใช้ในวงจรการปฏิบัติต่อไป

3.4 หลังจากดำเนินการสอนครบทั้ง 4 วงจรการปฏิบัติให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ส 22102 สังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องพุทธประวัติหน้ารู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการหาค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการสังเกตการณ์จัดกิจกรรมการเรียนการสอน แบบบันทึกการใช้แผนการเรียนรู้ แบบสัมภาษณ์นักเรียน ผลงานนักเรียน มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อประเมินสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีข้อบกพร่องหรืออุปสรรคอย่างไร แล้วหาทางแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ เรื่องพุทธประวัติหน้ารู้ ตามเกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ เรื่อง พุทธประวัติหน้ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Samples คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2559)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2. หาค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\text{สูตร P} = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P = ร้อยละ

f = ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n = จำนวนความถี่ทั้งหมด

3. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร ต่อไปนี้

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนของนักเรียน (คนที่ 1, 2, 3..., n)

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. หาค่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน t-test แบบ paired independent sample

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad \text{เมื่อ } df = n - 1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าที่จะใช้พิจารณา t – distribution
D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดสอบของนักเรียนแต่ละคน
$\sum D$	แทน	ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน
df	=	N – 1

5. หาค่าประสิทธิภาพ

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100}$$

เมื่อ E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึก
A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึก
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{\frac{N}{B} \times 100}$$

เมื่อ E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการใช้กิจกรรมการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนโมเดลซิปปา เรื่องพุทธประวัติน่ารู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 พบว่า คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.30 แสดงว่าประสิทธิภาพ

ของกระบวนการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 91.97 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากกิจกรรมระหว่างเรียน และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับร้อยละ 75.30/91.97 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. พบว่าคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 22 คน ที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ ได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน โดยสามารถแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นทุกคน

3. ผลการเปรียบเทียบของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 75.30 คะแนน และค่า S.D เท่ากับ 2.33 หลังจากได้รับการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 91.97 คะแนน และค่า S.D เท่ากับ 1.59 และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่า t ที่ระดับ 9.98 ปรากฏว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนโมเดลชิปปา เรื่องพุทธประวัติที่น่ารู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจึงนำเสนอการอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากประสิทธิภาพของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 พบว่า คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 75.30 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 94.74 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างขึ้นอย่างมีระบบแบบแผน

2. จากผลการเปรียบเทียบของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 75.30 คะแนน และค่า S.D เท่ากับ 2.33 หลังจากได้รับการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 94.74 คะแนน และค่า S.D เท่ากับ 1.59 และเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่า t ที่ระดับ 9.98 ปรากฏว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ (ทศนา แคมมณี, 2563) ได้เสนอหลักการในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การให้นักเรียนเป็นจุดสนใจ (Center of Attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญซึ่งการที่นักเรียนมีบทบาทสำคัญจะดูได้จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้หากนักเรียนมีส่วนร่วม (Participation) ในกิจกรรมที่จัดขึ้นหรือที่เรียกว่า (Active Participation) การมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ มีใจจดจ่อผูกพันกับสิ่งที่ทำเป็น การจัดเพื่อให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้ตามหลักของโมเดลชิปปา (CIPPA Model) (ชยาภรณ์ เค้านา, 2561) ได้กล่าวในวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสุขศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติต่อวิชาสุขศึกษาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางโมเดลชิปปา (CIPPA Model) ว่าแนวทางในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมอย่างผูกพันจนกระทั่งเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์เกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้สามารถอธิบายชี้แจงตอบคำถามได้ดี และพัฒนาทักษะในการคิด วิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการนำเอารูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามหลักชิปปาไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ในเรื่องอื่นๆ อีก เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคงทนและสามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้

1.2 ครูควรเสริมแรงทางบวกให้กับนักเรียน เช่น การให้รางวัลกับนักเรียนที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ การกล่าวชมเชยนักเรียนที่ตอบคำถามได้ถูกต้องเหมาะสม และให้กำลังใจสำหรับนักเรียนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำแบบฝึก

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาความสามารถด้านทักษะของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบรูปแบบการสอนโมเดลชิปปา

2.2 ควรมีการศึกษาค้นคว้าผลการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ตามหลักชิปปากับตัวแปรอื่นๆ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดแก้ปัญหา ความคงทนของการเรียนรู้ในวิชาประวัติศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อความหมาย การสื่อสาร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานวิชาการ.
- _____. (2551). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ชยาภรณ์ เค้านา. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*.
- ทีศนา แคมมณี. (2563). *หมวดหมู่: การศึกษาจัดพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ลัดดา ศิลาน้อย. (2558). การวิจัยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 38(4). 141-148.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.

